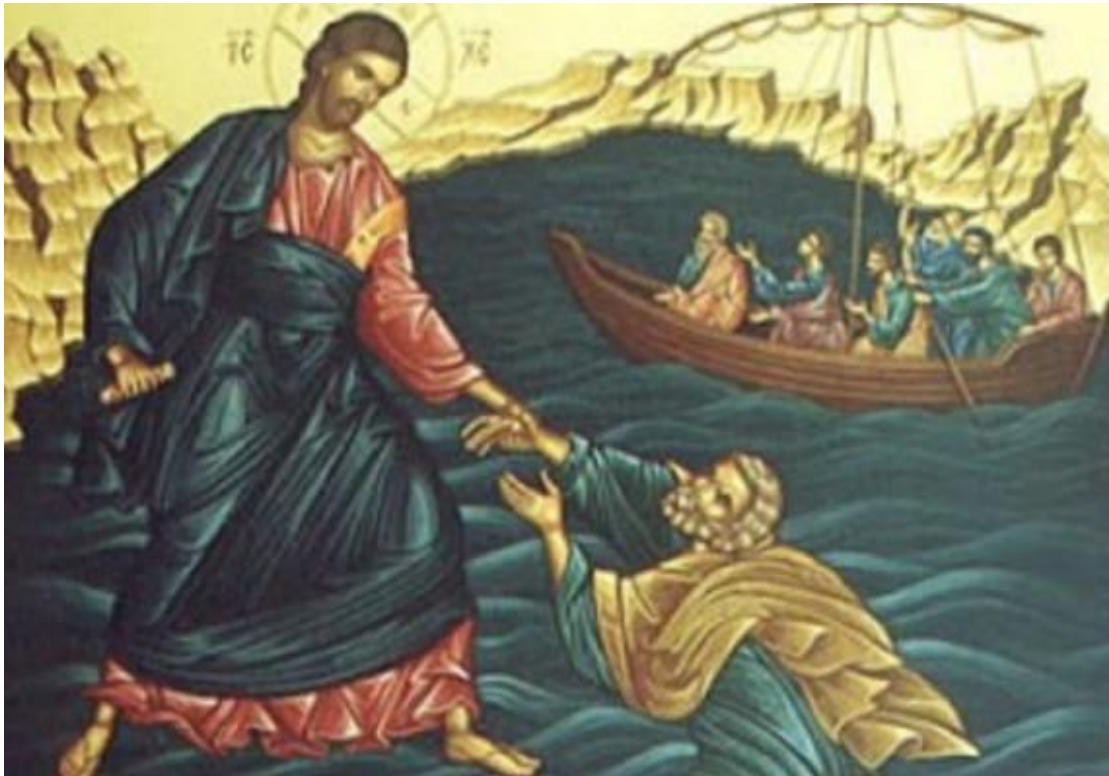

Γιατί είναι πολλές οι θλίψεις των δικαίων;

Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ.

«Πολλάι αι θλίψεις των δικαίων και εκ πασών αυτών ρύσεται αυτούς ο Κύριος» (Ψαλμ. 33:20). Απορείς: Γιατί οι δίκαιοι ζουν συνήθως μέσα σε θλίψεις και δοκιμασίες, ενώ οι αμαρτωλοί και άδικοι μέσα στην άνεση, τον πλούτο, τη δόξα, την ευμάρεια; Μη θαυμάζεις: «Ον γαρ αγαπά Κύριος παιδεύει, μαστιγοί δε πάντα υιόν ον παραδέχεται» (Παροιμ. 3:12). Όχι βέβαια για τιμωρία, «αλλ' εις νουθέτησιν μαστιγοί Κύριος τους εγγίζοντας αυτώ» (Ιουδίθ 8:27).

Δυστυχείς και θλίβεσαι και πειράζεσαι; Χαίρε, γιατί ο Κύριος ασχολείται μαζί σου, είναι δίπλα σου. Ευτυχείς και πλουτείς και δοξάζεσαι; Πρόσεξε μήπως απομακρυνθείς από τον Κύριο και μείνεις μόνος σου, πλούσιος σε επίγεια αλλά φτωχός σε ουράνια αγαθά. Φτωχός στη ζωή, φτωχός και στον θάνατο: «Μη φοβού, όταν πλουτήσει άνθρωπος ή όταν πληθυνθή η δόξα του οίκου αυτού· ότι ουκ εν τω αποθνήσκειν αυτόν λήψεται τα πάντα, ουδέ συγκαταβήσεται αυτώ η δόξα αυτού» (Ψαλμ. 48:17-19).

Όλοι οι άγιοι πέρασαν τη ζωή τους μέσα στον πόνο και τη θλίψη, στη στέρηση και την ασθένεια, στους διωγμούς και τα βάσανα. Κι εσύ; Θέλεις να ζήσεις χωρίς αυτά τα ψυχοσωτήρια δώρα; Θέλεις λοιπόν ν' αποκοπείς

από τον χορό των εκλεκτών του Θεού;... Μη γένοιτο! Παρηγορήσου όμως με τη σκέψη ότι ο Κύριος δεν θα παραχωρήσει ποτέ να σε βρει πειρασμός που να ξεπερνά την αντοχή σου, πνευματική ή σωματική. «Πιστός ο Θεός, ος ουκ εάσει υμάς πειρασθήναι υπέρ ο δύνασθε, αλλά ποιήσει συν τω πειρασμώ και την έκβασιν του δύνασθαι υμάς υπενεγκείν» (Α΄ Κορ. 10:13), διαβεβαιώνει ο απόστολος. Γι' αυτό και δεν υπάρχει θλίψις χωρίς τέλος, δεν υπάρχει δάκρυ που να μη στεφανωθεί με τη χαρά. «Το εσπέρας αυλισθήσεται κλαυθμός και εις το πρωί αγαλλίασις» (Ψαλμ. 29:6).

Οι Άγιοι Πάντες «εμπαιγμών και μαστιγών πείραν έλαβον, έτι δε δεσμών και φυλακής· ελιθάσθησαν, επρίσθησαν, επειράσθησαν, εν φόνω μαχαίρας απέθανον, περιήλθον εν μηλωταίς, εν αιγείοις δέρμασιν, υστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ων ουκ ην άξιος ο κόσμος» (Εβρ. 11:36-38), «οδοιπορίαίς πολλάκις, κινδύνοις ποταμών, κινδύνοις ληστών, κινδύνοις εκ γένους, κινδύνοις εξ εθνών, κινδύνοις εν πόλει, κινδύνοις εν ερημία, κινδύνοις εν θαλάσση, κινδύνοις εν ψευδαδέλφοις· εν κόπω και μόχθω, εν αγρυπνίαίς πολλάκις, εν λιμώ και δίψει, εν νηστείαίς πολλάκις, εν ψύχει και γυμνότητι» (Β΄ Κορ. 11:26-27).

Και όμως, ολ' αυτά τα υπέμειναν και τ' αντιμετώπισαν «εν αγνότητι, εν γνώσει, εν μακροθυμία. εν χρηστότητι, εν Πνεύματι Αγίω» (Β΄ Κορ. 6:6). Ενώ εσύ, με το παραμικρό συγχύζεσαι, απογοητεύεσαι, οργίζεσαι, ολιγοπιστείς. Εκείνοι, αν και άγιοι και ευάρεστοι στον Θεό, τα υπέμειναν όλα αγόγγυστα. Εσύ, που κάθε μέρα αμαρτάνεις και θλίβεις τον Θεό, δυσαρεστείσαι και με την πιο μικρή δυσκολία.

Διωγμένοι, βασανισμένοι, εξευτελισμένοι οι άγιοι, «επορεύοντο χαίροντες... ότι υπέρ του ονόματος αυτού (του Ιησού) κατηξιώθησαν ατιμασθήναι» (Πράξ. 5:41). Εσύ, αναπαυμένος στην ευμάρειά σου, λυπάσαι και απελπίζεσαι και με την πιο ασήμαντη παιδαγωγική δοκιμασία του Θεού. Αλήθεια, πόσο μακριά Του είσαι!

Από το βιβλίο: Αγίου Δημητρίου του Ροστώφ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ. Ιερά Μονή Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής 2013, σελ. 70.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>